न ह्यसावनृतं कर्त्तुमलं पार्थो धनञ्जयः । धर्म्मपुत्रः कथं राजा भविष्यति मृतेऽर्ज्जुने ।
तस्मिन्हि विजयः कृत्स्नः पाण्डवेन समाहितः । यदि नोऽस्ति कृतं किञ्चिद्यदि दत्तं हुतं यदि ।
फलेन तस्य सर्व्वस्य सव्यसाची जयत्वरीन् । एवं कथयतां तेषां जयमाशंसतां प्रभो ।
कृच्छ्रेण महता राजन् रजनी व्यत्यवर्त्तत । तस्या रजन्या मध्ये तु प्रतिबुद्धो जनार्द्दनः ।
स्मृत्वा प्रतिज्ञां पार्थस्य दारुकं प्रत्यभाषत । अर्ज्जुनेन प्रतिज्ञातमार्त्तेन हतबन्धुना । २७९
जयद्रथं वधिष्यामि श्वोभूत इति दारुक । तत्तु दुर्य्योधनः श्रुत्वा मन्त्रिभिर्मन्त्रयिष्यति ।
यथा जयद्रथं पार्थो न हन्यादिति संयुगे । अक्षौहिण्यो हि ताः सर्व्वा रचयिष्यन्ति जयद्रथं ।
द्रोणस्य सह पुत्रेण सर्व्वास्त्रविधिपारगः । एको वीरः सहस्राक्षो दैत्यदानवदर्पहा ।
सोऽपि तत्रोत्सहेताजौ हन्तुं द्रोणेन रक्षितं । श्वोऽहं श्वस्तत् करिष्यामि यथा कुन्तीसुतोऽर्ज्जुनः ।
अप्राप्तेऽस्तन्दिनकरे हनिष्यति जयद्रथं । न हि दारा न मित्राणि ज्ञातयो न च बान्धवाः । २८००
कश्चिदन्यः प्रियतरः कुन्तीपुत्रान्ममार्ज्जुनात् । अनर्ज्जुनमिमं लोकं मुहूर्त्तमपि दारुक ।
उदीक्षितुं न शक्तोऽहं भविता न च तत्तथा । अहं विजित्य तान्सर्व्वान् सहसा सहयद्विपान् ।
अर्ज्जुनार्थे हनिष्यामि सकर्णान् ससुयोधनान् । श्वो निरीक्षन्तु मे वीर्य्यं त्रयो लोका महाहवे ।
धनञ्जयार्थे समरे पराक्रान्तस्य दारुक । श्वो नरेन्द्रसहस्राणि राजपुत्रशतानि च ।
साश्वद्विपरथान्याजौ विद्रविष्यन्ति दारुक । श्वस्त्वाञ्चक्रप्रमथितां द्रक्ष्यसे नृपवाहिनीं । २८०५
मया क्रुद्धेन समरे पाण्डवार्थे निपातितां । श्वः सदेवाः सगन्धर्व्वाः पिशाचोरगराक्षसाः ।
ज्ञास्यन्ति लोकाः सर्व्वे मां सुहृदं सव्यसाचिनः । यस्तं द्वेष्टि स मां द्वेष्टि यस्तं चानु स मामनु ।
इति सङ्कल्पतां बुद्ध्या शरीरार्द्धं ममार्ज्जुनः । यथा त्वं मे प्रभातायामस्यां निशि रथोत्तमं ।
कल्पयित्वा यथाशास्त्रमादाय व्रज संयुतः । गदां कौमोदकीं दिव्यां शक्तिचक्रं धनुःशरान् ।
आरोप्य वै रथे सूत सर्व्वोपकरणानि च । स्थानञ्च कल्पयित्वाऽथ रथोपस्थे ध्वजस्य मे । २८१०
वैनतेयस्य वीरस्य समरे रथशोभिनः । कृत्तं जाम्बूनदैर्जालैरर्कज्वलनसप्रभैः ।
विश्वकर्म्मकृतैर्द्दिव्यैरश्वानपि विभूषितान् । बलाहकं मेघपुष्पं शैब्यं सुग्रीवमेव च ।
युक्तान्वाजिवरान्यत्तः कवची तिष्ठ दारुक । पाञ्चजन्यस्य निर्घोषमार्षभेणैव पूरितं ।
श्रुत्वा च भैरवं नादमुपायास्त्वं जवेन मां । एकाङ्गाऽहममर्षञ्च सर्व्वदुःखानि चैव ह ।
भ्रातुः पैतृष्वसेयस्य व्यपनेष्यामि दारुक । सर्व्वोपायैर्यतिष्यामि यथा बीभत्सुराहवे । २८१५
पश्यतां धार्त्तराष्ट्राणां हनिष्यति जयद्रथं । यस्य यस्य च बीभत्सुर्वधे यत्नं करिष्यति ।
आशंसे सारथे तत्र भविताऽस्य ध्रुवो जयः ।
॥ दारुक उवाच ॥ जय एव ध्रुवस्तस्य कुत एव पराजयः । यस्य त्वं पुरुषव्याघ्र सारथ्यमुपजग्मिवान् ।
एवं चैतत्करिष्यामि यथा मामनुशाससि । सुप्रभातामिमां रात्रिं जयाय विजयस्य ह ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि प्रतिज्ञापर्व्वणि कृष्णदारुकसम्भाषणे ऊनसप्ततोऽध्यायः ॥ ७९ ॥